

[Socialministeren.]

ven — for at beskytte børnene og de unge — den mulighed at gribe ind i forældremyndighedens udøvelse, når dette må skønnes at være påkrævet af hensyn til barnets og den unges velfærd.

I situationer, hvor der ikke hos forældrene er forståelse for den trufne beslutning, kan det ikke udelukkes, at modsætningsforholdet i særlige tilfælde kan udvikle sig således, at forældrene til det yderste vil søge at hindre beslutningens gennemførelse; er der i sådanne tilfælde begrundede formodninger om, at der fysisk vil blive lagt hindringer i vejen, anviser § 34 i lov om børne- og ungdomsforsorg den udvej, at børne- og ungdomsværnet om fornødent kan forlange bistand af politiet til fuldbyrdelse af den trufne beslutning, hvilket vil sige, at det er børne- og ungdomsværnet, der må skønne, om det er påkrævet at søge denne bistand.

For et forsorgsområde, der som børne- og ungdomsforsorgen bygger på et princip om, at iværksættelse af støtteforanstaltninger så vidt muligt bør ske i forståelse med forældremyndighedens indehaver, ligger det i sagens natur, at anvendelse af magt bør have undtagelsens karakter og i øvrigt, når det skønnes nødvendigt, anvendes på en så lidt provokerende måde som muligt. I overensstemmelse hermed er det derfor i socialministeriets cirkulære af 10. oktober 1966 om børne- og ungdomsværnenes virksomhed fastsat, at begæring om politiets bistand må begrænses til tilfælde, hvor gennemførelsen af en beslutning kun kan sikres ved magtanvendelse, eller hvor der er fare for, at dette kan blive nødvendigt. For at sikre, at de tilfælde, hvor børne- og ungdomsværnet skønner det nødvendigt at anmode politiet om bistand, får et så skånsomt forløb som muligt, er det endvidere i cirkulæret fastsat, at børne- og ungdomsværnene kan henstille, at politiuniform ikke anvendes under afhentning eller ledsagelse af børn og unge.

På den givne anledning skal jeg udtale, at hverken socialministeriet eller justitsmini-

steriet har fundet holdepunkter for den opfattelse, at der på det omhandlede område i almindelighed kan tales om urimelige eller fejlagtige skøn fra de lokale myndigheders side og dermed om anvendelse af en provokerende fremgangsmåde med henblik på at sikre, at børn og unge får den bistand, de har behov for; da det på den anden side drejer sig om udøvelsen af et meget vanskeligt skøn, kan det naturligvis ikke udelukkes, at der i ganske enkelte situationer bliver tale om et hændelsesforløb, der efter den almindelige opfattelse i befolkningen går ud over grænserne for det rimelige, hvilket naturligvis må beklages.

Som konklusion kan jeg sige, at jeg finder de givne retningslinier rimelige og i harmoni med de principper, der ligger bag børne- og ungdomsforsorgen, men at jeg vil være indstillet på ved given lejlighed på ny at indskærpe overholdelsen af disse retningslinier over for børne- og ungdomsværnene.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 33) findes i tidenden sp. 880).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.